

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRĂREA NR. 403
din data de 22.20.2012**

**Dosar nr. 27/2012
Petiția nr. 381/26.01.2012**

Petent: L G P

Reclamat: S C M Primar-Primăria Municipiului

Făgăraș

Obiect: conflict de muncă între angajator și petent

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

I.1.1 L G P

I.1.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.1.3 S C M

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul susține că partea reclamată îi încalcă dreptul de a avea condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare comparativ cu colegii lui.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresele înregistrate cu nr.381/29.02.2012, a fost citat domnul *Laurențiu G P* în calitate de petent, pentru data de 20.03.2012. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresele înregistrate cu nr.1025/29.02.2012 a fost citat domnul S C M în calitate de reclamat, pentru data de 20.03.2012. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că i se încalcă dreptul de a beneficia de condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare în comparație cu ceilalți angajați colegi de muncă.

4.2 Din declarațiile petentului reiese faptul că, i se interzice să mai intre în birou începând cu data de 15.02.2011, iau fost sechestrate bunurile personale în mod abuziv, documentele aparținând Sindicatului pe care îl reprezintă în calitate de președinte. În acest sens, petentul a formulat o serie de adrese către conducerea părții reclamate și către Poliția Municipiului Făgăraș, cei din urmă comunicând și un raport în urma investigațiilor. Un alt abuz pe care petentul dorește să-l aducă la cunoștința Colegiului director, s-a petrecut în data de 29.03.2011, când a fost împiedicat să mai semneze condica de prezență de către agenții care se aflau în clădirea Primăriei Municipiului Făgăraș. Aceștia comunicându-i petentului că au primit pe linie ierarhică, dispoziție să nu i se mai permită semnarea condicii de prezență.

4.3 Petentul declară că are un salariu mai mic decât colegul său care lucrează în compartimentul informatizare și care are atribuții similare cu ale lui. Petentul îl mai acuză pe reclamat și de abuz în serviciu, acesta nedorind la sfârșitul anului 2010, să-i acorde preavizul de 15 zile, în baza căruia ar fi putut să obțină indemnizația de șomaj.

4.4 Petentul susține că partea reclamată ia încălcat dreptul la demnitate personală și dreptul la propria imagine prin declarațiile acordate în presa locală, "...dânsul nu este informatician și nu am descoperit încă o fișă postului din care să reiasă că el este informatician, de altfel nici nu avea studii necesare de informatician. Că l s-a dat de către vechiul primar atribuții pe vreo linie de genul asta este cu totul altceva, nu avea specializarea de informatician, motiv pentru care, nici nu am avut cum să-l păstrez pe o poziție de informatician ".

4.5 În sensul celor relatate în petiție, petentul consideră că a fost supus unui tratament abuziv, degradant și umilitor în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, fiindu-i încălcată demnitate personală și dreptul la un tratament egal față de colegii săi.

Susținerile părții reclamante

4.6 Partea reclamată arată că, se află pe rolul Tribunalului Brașov, un dosar având ca obiect drepturi salariale, iar instanța de judecată se va pronunța și în ceea ce privește, eventualele fapte de discriminare semnalate de către petent.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată relevă o situație în care, petentul este supus la mai multe abuzuri în ce privește desfășurarea muncii sale de către partea reclamată.

5.2 Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3 Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

5.4 Din acest punct de vedere, Colegiul constată că, în esență, petentul invocă vătămarea drepturilor sale prin numeroase abuzuri săvârșite asupra sa de către partea reclamată. Abuzuri materializate prin interzicerea de a mai putea intra în biroul său, sechestrarea bunurilor personale și cele de serviciu, împiedicarea acestuia de a mai semna în condica de prezență și defăimarea acestuia prin declarații date în presa locală.

5.5 Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată.

care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Colegiul reține că art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile *expressis verbis* enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit elementul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este reglementată în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct însă efectul unei măsuri sau practici neutre în aparență se repercutează asupra unor persoane aflate în situații comparabile, care se disting prin circumstanțierea unor criterii. Acest aspect rezultă din însăși definiția dată de legiuitor: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. 1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare. În același sens, s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 sau Decizia civilă nr. 2758/2009.

5.6 Or, în speța dedusă soluționării, Colegiul reține că discriminarea imputată de petent pornește de la încălcarea unor drepturi, abuzuri săvârșite de către partea reclamată la locul de muncă, acestea constând în: interzicerea de a mai putea intra în biroul său, sechestrarea bunurilor personale și cele de serviciu, împiedicarea acestuia de a mai semna în condica de prezență și defăimarea acestuia prin declarații date în presa locală.

5.7 În atare condiții, Colegiul constată că întregul complex de împrejurări ce rezultă din descrierea faptelor de către petent, partea reclamată săvârșește o serie de abuzuri ce intră în sfera de aplicabilitate a dreptului muncii. În consecință faptele prezentate în petiție nu cad sub incidența art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, respectiv la raportarea solicitării petentului ca să „sanționăm abuzurile menționate în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare și să faceți demersurile necesare pentru înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterior discriminării”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele prezentate în petiție nu cad sub incidența art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată
2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte
4. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) L G F

b) S C M

VI. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la sedință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI TEODORA - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA- Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.